

5. kolovýlet – 4. června 2020

Vážené spolujezdkyně a spolujezdci, účastníci kolovýletů se Senior fitness!

Ještě pln dojmů, radosti a nadšení z dnešního pátého kolovýletu, podávám Vám stručný report z dnešní trasy. Jistě jste si všimli, že vedení našeho peletonu a určení trasy pátého výletu se dnes ujal Pavel. A věřte, své role se zhostil velkolepě. A věřte opravdu, vždyť ten dnešní výlet se startem v Kolovratech přinesl kromě krásných zážitků i dva rekordy v dosavadní pětileté historii kolovýletů se Senior fitness. Na startu se sešlo hned 10 účastníků, ve vyrovnaném složení – pět žen (Ria, Květa, Jana, Boženka a Libuška) a pět mužů (lídr Pavel, Petr, Václav, Fanda a já). A druhý rekord – počet ujetých kilometrů se zastavil těsně pod osmdesátkou – v průměru 78 km.

Nedlouho po startu v Kolovratech jsme najeli na zcela novou cyklostezku, která nás přes Říčany odvedla až do Mnichovic. Byl to zážitek, stezka je skvělá, má smysl, má řadu krásných zákoutí, mnohdy Vás nutí se zastavit, aby člověk pohledem spočinul na krásných vodních plochách i okolí. Na vedení trasy nikdo nešetřil, řada krásných můstků, podjezdů, lávek, visutých úseků, úprav toků, kamenné navigace, odpočinkových zastávek, co ještě si může člověk cyklista přát. Jistě i dobré povrchy, bezpečné přechody komunikací pro motorová vozidla. Jako příznivec cykloturistiky mohu poříčanským jezdcům jen závidět. A upřímně řeknu, vůbec bych nelitoval množství peněz, které nová trasa stála. Naopak za takové dílo bych rozdával medaile. Klobouk dolů!

Z Mnichovic jsme se vydali horší trasou po frekventované silnici na Hrusice. Tam jsme dorazili kolem půl dvanácté. Žízeň i hlad nás notně trápily. Leč: U Sejků zavřeno, naproti sice otevřeno, ale ani půl hodiny před polednem hospoda prakticky nefungovala. Nakonec nějaká ta polívka přece jen byla, zalitá pivkem nám umožnila pokračovat k Hrušovu a podle potoka Mnichovka do Zlenic, kde pod známou Hláskou své služby nabízí starobylé říční lázně a proslulá baštína. Přivinuli jsme se k toku Sázavy a přes Hvězdonice a Chocerady jsme dorazili do půvabné hospůdky Na Marijance.

Jen jsme dojedli a dopili, přišla prudká, sice krátká, ale vydatná sprška. Co teď? Nejbližších pár minut jsme strávili v útrobách hospůdky. Naštěstí déšť brzy ustal a mohli jsme vyrazit na zpáteční cestu. A zase se dnes projevila a vyplatila role Pavla jako tahouna výpravy. Provlékl nás Stříbrnou Skalicí, aniž bychom museli jet po frekventované silnici, až jsme se dostali k mlýnu Hruškov. Tam nás už auta nerušila, silnice je uzavřena pro rekonstrukci povrchu. Tak jsme se v klidu dostali až do Jevan.

Poslední zastávku pak Pavel zvolil v milé hospůdce v Mukařově. Poslední nápoj a vyrazili jsme k Říčanům. Krásná lesní cesta nás zavedla až do Strašína, kde jsme se rozjeli do svých bydlišť. Větší část výpravy směrem do Kolovrat na vlak do Prahy, menší hornopočernická zvolila klesající terén do Křenice a Sibřiny, odkud už nebylo daleko na Klánovickou cyklostezku s cílem v Horních Počernicích. Hodně dnešních kilometrů přineslo i pozdější návrat domů. Ale všichni dorazili ve zdraví a pohodě.

Celkem máme letos ujetu už 314 kilometrů, průměrná dávka na jeden výlet je 63 km. Díky všem za dnešní výborné sportovní výkony, díky Pavlovi za skvělé vedení týmu a přitažlivou trasu! Příští výlet bude za týden 11. června a pojedeme k Labi. Sportu zdar, cyklistice zvlášť, jarní krásné přírodě jakbysmet! A nám seniorům ať ta bolest na těle nevadí, radost na duši je mocná.

[fotogalerie](#)